

รายงานสถานการณ์ศัตรูไม้ผล
วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๕
กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย
โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๖๒๖
E-mail: Bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

ศัตรูไม้ผล

๑. สถานการณ์การปลูกไม้ผล

๑.๑	พื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด	๗๖	จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๙๒๙,๖๙๐.๓๓	ไร่
๑.๒	พื้นที่ปลูกลำไยทั้งหมด	๗๗	จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๑,๑๖๘,๑๙๐.๗๐	ไร่
๑.๓	พื้นที่ปลูกมังคุดทั้งหมด	๗๒	จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๒๗๗,๐๓๓.๐๘	ไร่
๑.๔	พื้นที่ปลูกเงาะทั้งหมด	๗๒	จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๑๓๗,๑๖๕.๕๓	ไร่

๒. สถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผลที่สำคัญ

๒.๑ ศัตรูทุเรียน

๒.๑.๑ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร ระยอง จันทบุรี ตราด นครศรีธรรมราช และจังหวัดพิษณุโลก รวมจำนวน ๑๗๔.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๗๔.๐๐ ไร่)

๒.๑.๒ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๒๐๕.๗๕ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๑๒.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๑๗.๗๕ ไร่)

๒.๑.๓ เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน พื้นที่ระบาด ๘ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดยะลา จันทบุรี ตราด ชุมพร นครศรีธรรมราช ระยอง กระบี่ และจังหวัดสงขลา รวมจำนวน ๖๖๓.๗๕ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๒๕.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖๓๘.๗๕ ไร่)

๒.๑.๔ โรครากเน่าโคนเน่า พื้นที่ระบาด ๑๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ชุมพร ยะลา ตราด สุราษฎร์ธานี ระยอง พังงา ปัตตานี กระบี่ นราธิวาส นครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง และจังหวัดเพชรบูรณ์ รวมจำนวน ๓,๓๕๒.๒๕ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๑๓๓.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓,๔๘๕.๗๕ ไร่)

๒.๑.๕ โรคใบติดหรือใบไหม้ พื้นที่ระบาด ๙ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดยะลา ตราด ชุมพร จันทบุรี กระบี่ สงขลา อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดนราธิวาส รวมจำนวน ๗๕๕.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๔๔.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๘๐๙.๕๐ ไร่)

๒.๑.๖ โรคใบจุดสาหร่าย พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดยะลา ชุมพร จันทบุรี สุราษฎร์ธานี อุบลราชธานี และจังหวัดสงขลา รวมจำนวน ๕๘๗.๕๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๘๘.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖๗๖.๐๐ ไร่)

๒.๒ ศัตรูลำไย

๒.๒.๑ เพลี้ยแป้ง พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระยอง จันทบุรี และจังหวัดเชียงใหม่ รวมจำนวน ๗๙.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๗๙.๐๐ ไร่)

๒.๒.๒ มวนลำไย พื้นที่ระบาดในจังหวัดจันทบุรี จำนวน ๑๔.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๔.๐๐ ไร่)

๒.๒.๓ โรคพุ่มไม้กวาด พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๒๒๔.๕๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๒๔.๕๐ ไร่)

๒.๒.๔ โรคคราดำ พื้นที่ระบาด ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพะเยา จันทบุรี เชียงใหม่ น่าน ระยอง และจังหวัดอุบลราชธานี รวมจำนวน ๖๓๕.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖๓๕.๐๐ ไร่)

๒.๓ ศัตรูมัจจุคุด

๒.๓.๑ เพลี้ยไฟ พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๒๗๔.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๑๐๒.๗๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓๗๖.๗๐ ไร่)

๒.๓.๒ หนอนกินใบ พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช จันทบุรี และจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๑๗๓.๘๕ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๗๕.๘๕ ไร่)

๒.๓.๓ หนอนขอนใบ พื้นที่ระบาด ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร จันทบุรี และจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๓๔๕.๘๐ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๕๙๑.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙๓๖.๘๐ ไร่)

๒.๔ ศัตรูเงาะ

๒.๔.๑ เพลี้ยแป้ง พบพื้นที่ระบาดในจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๐.๕๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๐.๕๐ ไร่)

๒.๔.๒ โรคคราแป้ง พื้นที่ระบาด ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๐.๘๕ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๐.๘๕ ไร่)

๒.๔.๓ โรคใบจุดสาหร่าย พื้นที่ระบาด ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี นราธิวาส อุบลราชธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช รวมจำนวน ๗๔.๑๐ ไร่ พื้นที่ระบาดคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๗๔.๑๐ ไร่)

๓.การดำเนินงานในพื้นที่ระบาด

๓.๑ การควบคุมศัตรูทุเรียน

๓.๑.๑ สำนักงานเกษตรจันทบุรี มอบหมายสำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่ ลงพื้นที่ตรวจสอบและให้คำแนะนำแก่เกษตรกรในการป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูพืชในทุเรียน โดยวิธีการแบบผสมผสานทั้งการใช้สารเคมีและการใช้ชีวภัณฑ์ เชื้อราไตรโคเดอร์มา โดยมีการสนับสนุนเชื้อสดจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช และสำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี ในพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

๓.๑.๒ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร ลงพื้นที่แนะนำให้เกษตรกรในการป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน และแนะนำวิธีการใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา โดยการผสมน้ำพ่น การให้ทางระบบการให้น้ำ และหมักในกองปุ๋ยหมักแล้วนำไปใช้ รวมทั้งแนะนำเกษตรกรใช้ปูนขาวหว่านฆ่าเชื้อ ใช้ปูนโดโลไมท์เพื่อปรับสภาพความเป็นกรดต่างของดิน ในพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ในการป้องกันกำจัดโรคแมลงศัตรูพืชในทุเรียน

๓.๑.๓ สำนักงานเกษตรจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอลงพื้นที่ตรวจสอบการระบาดของโรคแมลงศัตรูพืชทุเรียน ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการเกษตรในพื้นที่ เพื่อวินิจฉัยการระบาดของโรคแมลงศัตรูพืช และได้รับการสนับสนุนชีวภัณฑ์ในการป้องกันกำจัดจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดสุราษฎร์ธานี ดำเนินการสนับสนุนชีวภัณฑ์เชื้อราไตรโคเดอร์มา แก่เกษตรกรที่ประสบปัญหาการระบาดของโรครากเน่าโคนเน่าของทุเรียน

๓.๑.๔ สำนักงานเกษตรจังหวัดตราด มอบหมายสำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่ ลงพื้นที่ตรวจสอบและติดตามสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชในพื้นที่ และให้คำแนะนำการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชพร้อมแนะนำวิธีการผลิตขยายเชื้อราไตรโคเดอร์มาพร้อมใช้แก่เกษตรกรในพื้นที่

๓.๑.๕ สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา โดยเจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอในพื้นที่ตรวจสอบการระบาดของโรคแมลงศัตรูพืชทุเรียน พร้อมให้คำแนะนำในการป้องกันกำจัดและให้คำแนะนำในการผลิตขยายเชื้อราไตรโคเดอร์มาแก่เกษตรกรที่พบการระบาดในพื้นที่ โดยได้รับการสนับสนุนเชื้อสดและเชื้อราไตรโคเดอร์มาพร้อมใช้จากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดสงขลา และได้ดำเนินการแจกจ่ายเชื้อราไตรโคเดอร์มาพร้อมใช้ผ่านศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน

๓.๑.๖ สำนักงานเกษตรจังหวัดยะลา โดยเจ้าหน้าที่กลุ่มอารักขาพืช ลงพื้นที่ให้คำแนะนำการป้องกันกำจัดโรคใบติดหรือใบไหม้ทุเรียนแก่เกษตรกร โดยวิธีการแบบผสมผสานทั้งการใช้สารชีวภัณฑ์เชื้อราไตรโคเดอร์มา และเชื้อแบคทีเรียปฏิปักษ์ *Bacillus subtilis* มีการสอนวิธีการผลิตขยายเชื้อราไตรโคเดอร์มาพร้อมใช้แก่เกษตรกร พร้อมแนะนำวิธีการใช้สารชีวภัณฑ์ ในการป้องกันกำจัดโรคใบติดหรือใบไหม้ทุเรียนแก่เกษตรกรในพื้นที่ และแนะนำการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดอย่างถูกต้องตามคำแนะนำจากกรมวิชาการเกษตรแก่เกษตรกร

๓.๒ การควบคุมศัตรูลำไย

๓.๒.๑ สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี มอบหมายสำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่ ลงพื้นที่ตรวจสอบและให้คำแนะนำแก่เกษตรกรในการป้องกันกำจัดเพลี้ยแป้ง มวนลำไย โรคราดำ และโรคพุ่มไม้กวาด โดยวิธีการแบบผสมผสานทั้งการใช้สารเคมีและการใช้ชีวภัณฑ์เชื้อราไตรโคเดอร์มา โดยมีการสนับสนุนเชื้อสดจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช และจากสำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี ในพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

๓.๒.๒ สำนักงานเกษตรจังหวัดพะเยา โดยเจ้าหน้าที่จังหวัดและเจ้าหน้าที่อำเภอในพื้นที่ ลงพื้นที่ติดตามสถานการณ์การระบาดของโรคพุ่มไม้กวาด และได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตรเพื่อให้คำแนะนำการป้องกันกำจัดแก่เกษตรกรผู้พบการระบาด พร้อมติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่จากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืชจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสนับสนุนเชื้อราไตรโคเดอร์มาพร้อมใช้ และแนะนำวิธีการผลิตขยายเชื้อราไตรโคเดอร์มาแก่เกษตรกร ให้คำแนะนำการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

๓.๓ การควบคุมศัตรูมังคุด

๓.๓.๑ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร และเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่ติดตามสถานการณ์การระบาดของโรคแมลงศัตรูมังคุด โดยให้เกษตรกรหมั่นสำรวจแปลงปลูกพืชอย่างสม่ำเสมอหากพบการเข้าทำลายของโรคแมลงศัตรูพืชให้ทำการป้องกันกำจัดทันทีโดยใช้วิธีผสมผสาน ถ้าในพื้นที่ที่มีการระบาดรุนแรงแนะนำการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

๓.๓.๒ สำนักงานเกษตรจังหวัดชุมพร โดยเจ้าหน้าที่กลุ่มอารักขาพืช ลงพื้นที่สำรวจติดตามสถานการณ์การระบาดของโรคแมลงศัตรูพืชมังคุด เพลี้ยไฟ และหนอนขอนใบมังคุด พบการระบาดในพื้นที่อำเภอหลังสวนและอำเภอพะโต๊ะ เบื้องต้นแนะนำเกษตรกรใช้วิธีการป้องกันกำจัดแบบผสมผสานโดยหากพบร่องรอยการทำลายให้ตัดไปทำลายนอกแปลง และแนะนำการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร

๓.๓.๓ สำนักงานเกษตรจังหวัดนครศรีธรรมราช มอบหมายให้เจ้าหน้าที่อำเภอในพื้นที่ ลงพื้นที่ติดตามสถานการณ์การระบาดของโรคแมลงศัตรูพืช และได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตรเพื่อให้คำแนะนำการใช้สารเคมีอย่างถูกแก่เกษตรกรในพื้นที่ที่พบการระบาด

๓.๔ การควบคุมศัตรูเงาะ

๓.๔.๑ สำนักงานเกษตรจังหวัดจันทบุรี ร่วมกับเจ้าหน้าที่เกษตรอำเภอในพื้นที่ ลงพื้นที่ติดตามสถานการณ์การระบาดของโรคใบจุดสาหร่าย และแนะนำวิธีการป้องกันกำจัดด้วยวิธีผสมผสานระหว่างการใช้สารเคมีและการใช้ชีวภัณฑ์ในการป้องกันกำจัดกับเกษตรกรในพื้นที่ที่พบการระบาด

๔. คำแนะนำและการป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่พบการระบาด

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
	๑. เพลี้ยแป้ง	<ul style="list-style-type: none"> - หมั่นสำรวจแปลงหากพบเพลี้ยแป้งระบาดเล็กน้อยให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายทิ้งเสีย - เมื่อพบเพลี้ยแป้งปริมาณน้อยบนผลทุเรียนใช้แปลงปิด หรือใช้น้ำพ่นให้เพลี้ยแป้งหลุด หรือการใช้น้ำผสม white oil อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร ช่วยในการกำจัดเพลี้ยแป้ง - เนื่องจากเพลี้ยแป้งแพร่ระบาดโดยมีมดพาไป การป้องกันโดยใช้ผ้าชุบสารฆ่าแมลง เช่น <ul style="list-style-type: none"> - มาลาไธออน (Malathion) 83% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร - คาร์บาริล (Carbaryl) 85% WP อัตรา 10 กรัม <p>โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร ใช้ผ้าชุบสารพ่นไว้ตามกิ่งสามารถป้องกันไม่ให้มดคาบเพลี้ยแป้งไปยังส่วนต่าง ๆ ของทุเรียน และต้องชุบสารฆ่าแมลงซ้ำทุก 10 วัน หรือการพ่นสารฆ่าแมลงไปที่โคนต้น จะช่วยป้องกันมดและลดการเข้าทำลายของเพลี้ยแป้งได้มาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - สารฆ่าแมลงที่ได้ผลในการควบคุมเพลี้ยแป้ง คือ คาร์บาริล (Carbaryl) 85% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นสารเฉพาะต้นที่พบเพลี้ยแป้งทำลาย
	๒. เพลี้ยไฟ	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอหากพบเพลี้ยไฟระบาดเล็กน้อยให้ตัดส่วนที่ถูกทำลายทิ้ง - เมื่อพบเพลี้ยไฟระบาดรุนแรงให้ใช้สารกำจัดแมลง ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - อิมิดาโคลพริด (Imidacloprid) 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตร - ฟิโพรนิล (Fipronil) 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตร - คาร์โบซัลแฟน (Carbosulfan) 20% EC อัตรา 40 มิลลิลิตร <p>โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร และไม่ควรใช้สารกำจัดแมลงชนิดใดชนิดหนึ่งซ้ำติดต่อกันหลายครั้ง เพราะทำให้เพลี้ยไฟสร้างความต้านทานต่อสารฆ่าแมลง</p>
	๓. เพลี้ยไก่แจ้	<ul style="list-style-type: none"> - หมั่นสำรวจแปลงปลูกทุเรียน โดยเฉพาะช่วงที่ทุเรียนแตกใบอ่อน - อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติของเพลี้ยไก่แจ้ทั้งแมลงห้ำ ได้แก่ ตัวงเต่าลาย 3 ชนิด ได้แก่ ตัวงเต่าลายหยัก ตัวงเต่าสีส้ม ตัวงเต่าลายสมอ และ แมลงช้างปีกใส <i>Chrysopa</i> sp. และ แมลงช้างปีกสีน้ำตาล <i>Hemerobius</i> sp. สำหรับแมลงเบียน พบแตนเบียนตัวอ่อนเพลี้ยไก่แจ้ในวงศ์ Encyrtidae และพบปริมาณค่อนข้างสูง โดยเฉพาะในสวนที่ใช้สารเคมีน้อย - เมื่อพบเพลี้ยไก่แจ้ระบาดรุนแรงให้ใช้สารกำจัดแมลง ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - แลมบ์ดา ไซฮาโลทริน (Lambdacyhalothrin) 5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร - คาร์โบซัลแฟน (Carbosulfan) 20% EC อัตรา 50 มิลลิลิตร - คาร์บาริล (Carbaryl) 85% WP อัตรา 10 กรัม - ไซเพอร์เมทริน/โฟซาลอน (Cypermethrin/Phosalone) 6.25%/22.5% EC อัตรา 40 มิลลิลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7-10 วัน ในช่วงระยะแตกใบอ่อน

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
	<p>๔. โรครากเน่าโคนเน่า เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา <i>Phytophthora palmivora</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ไม่ควรมีน้ำท่วมขัง หากมีน้ำท่วมขังควรรีระบายออก - ปรับปรุงดิน โดยใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก และปรับสภาพดินให้มีค่าความเป็นกรดต่างของดิน ประมาณ ๖.๕ กรณีดินที่เป็นกรดจัด ให้ใส่ปูนขาวหรือโดโลไมท์ อัตรา 100-200 กิโลกรัม/ไร่ - ควรหลีกเลี่ยงการกระทำที่อาจทำให้รากหรือลำต้นเกิดแผล ซึ่งจะเป็นช่องทางให้เชื้อราสาเหตุโรคเข้าทำลายพืชได้ง่ายขึ้น - ต้นทุเรียนที่เป็นโรครุนแรงมาก หรือยืนต้นแห้งตาย ควรขุดออกแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูกแล้วตากดินไว้ระยะหนึ่ง จึงปลูกทดแทน - ไม่นำเครื่องมือตัดแต่งที่ใช้กับต้นเป็นโรคไปใช้ต่อกับต้นปกติ และควรทำความสะอาดเครื่องมือก่อนนำไปใช้ใหม่ทุกครั้ง - หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ตัดแต่งกิ่งเป็นโรค กิ่งแห้ง และตัดซั้วผลที่ค้างอยู่ นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค - ควบคุมปริมาณเชื้อในดิน โดยใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาที่มีส่วนผสมนี้ เชื้อราไตรโคเดอร์มา + รำข้าว + ปุ๋ยคอก 1:4:10 โดยน้ำหนัก ในอัตรา 50 กรัมต่อตารางเมตร คลุกเคล้าส่วนผสมให้เข้ากัน แล้วนำส่วนผสมของเชื้อราดังกล่าวโรยลงดินในพื้นที่รัศมีทรงพุ่ม หรือใช้รองก้นหลุมก่อนปลูก - เมื่อพบต้นที่ใบเริ่มมีสีซีด ไม่เป็นมันเงาหรือใบเหลืองหลุดร่วง ใช้ ฟอสโฟนิก แอซิด (Phosphonic acid) ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่กระบอกลดยาฉีดเข้าลำต้น อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้น หรือราดดินด้วย <ul style="list-style-type: none"> - ฟอสฟอรัส-อะลูมิเนียม (Fosetyl-aluminium) 80% WP อัตรา 30-50 กรัม - เมทาแลกซิล (Metalaxyl) 25% WP อัตรา 30-50 กรัม โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร ราดดินรอบทรงพุ่ม - เมื่อพบอาการโรคบนกิ่งหรือที่โคนต้น ฉากหรือชุดผิวเปลือกบริเวณที่เป็นโรคออกแล้วทาแผลด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ทุก 7 วัน จนกว่าแผลจะแห้ง โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 1 ลิตร ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ฟอสฟอรัส-อะลูมิเนียม (Fosetyl-aluminium) 80% WP อัตรา 80-100 กรัม - เมทาแลกซิล (Metalaxyl) 25% WP อัตรา 50-60 กรัม หรือใช้ฟอสโฟนิก แอซิด (Phosphonic acid) 40% SL ผสมน้ำสะอาด อัตรา 1:1 ใส่กระบอกลดยา ใช้อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อต้น
	<p>๕. โรคใบติดใบไหม้ เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา <i>Rhizoctonia solani Kuehn</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง เพื่อรับแสงแดดได้ทั่วถึง โดยเฉพาะใบที่อยู่ด้านล่าง และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อลดความชื้นสะสมใต้ทรงพุ่ม - ลดการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนสูง ในพื้นที่ปลูกที่มีความชื้นสูงและมีการระบาดของโรคเป็นประจำ เพื่อลดการแตกใบไหม้ - หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ หากพบการระบาดของโรค ตัดส่วนที่เป็นโรคและเก็บ

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		<p>เศษพืชที่เป็นโรคและใบที่ร่วงหล่น นำไปทำลายนอกแปลงปลูก</p> <ul style="list-style-type: none"> - หากพบการระบาดมากควรพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช <ul style="list-style-type: none"> - เฮกซะโคนาโซล (hexaconazole) 5% SC อัตรา 20 กรัม - คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ (copper oxychloride) 85% WP อัตรา 30-50 กรัม - คอปเปอร์ไฮดรอกไซด์ (copper hydroxide) 77% WP อัตรา 20 กรัม - คิวปรัสออกไซด์ (cuprous oxide) 86.2% WG อัตรา 10-20 กรัม <p>เลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งพ่นทุก 7-10 วัน โดยพ่นที่ใบให้ทั่วทั้งต้น</p>
	<p>๖. โรคใบจุดสาหร่าย เชื้อสาเหตุ : สาหร่าย <i>Cephaleuros virescens</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - กำจัดวัชพืชในแปลง เพื่อให้อากาศถ่ายเทได้ดี เป็นการลดความชื้นสะสม - หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบเริ่มมีอาการของโรค ตัดใบ หรือส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลาย หรือฝังดินนอกแปลง ไม่ทิ้งไว้ในบริเวณแปลงหรือข้างแปลง เพื่อลดปริมาณและไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรค - ช่วงการตัดแต่งกิ่ง ดูแลการตัดแต่งกิ่งให้เหมาะสม ไม่ให้ต้นมีทรงพุ่มแน่นทึบ เพื่อให้ทุเรียนได้รับแสงแดด และอากาศถ่ายเทได้ดี เป็นการลดความชื้น ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการระบาดของโรค - หากโรครยังคงระบาดพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น คอปเปอร์ออกซีคลอไรด์ (copper oxychloride) 85% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ให้ทั่วต้น
<p>๒. ลำไย</p>	<p>๑. เพลี้ยแป้ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - หมั่นสำรวจแปลงลำไยทุกสัปดาห์หากพบการระบาดแนะนำให้ตัดส่วนของกิ่งก้านที่มีเพลี้ยแป้งอาศัยอยู่ไปเผาทำลายเสีย - หากพบว่า เพลี้ยแป้งเริ่มระบาดในสวนลำไยของเรา ควรพ่นด้วยสารเคมีป้องกันกำจัด <ul style="list-style-type: none"> - มาลาไธออน (Malathion) 83% W/V EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - ไพรีทรอยด์ (Pyrethroids) (อัตราส่วนตามฉลาก) พ่นให้ทั่ว 2 - 3 ครั้งห่างกัน 10 วัน
	<p>๒. มวนลำไย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดแต่งกิ่งลำไยไม่ให้ต้นหนาจนเกินไป จนเป็นที่หลบซ่อน และพักอาศัยของตัวเต็มวัย - จับตัวเต็มวัย ตัวอ่อน และไข่ไปทำลาย - ถ้าพบระบาดมากใช้สารกำจัดแมลงได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - คาร์บาริล (Carbaryl) 85% WP อัตรา 45 กรัม <p>โดยใช้สารกำจัดแมลงผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงเมษายน ช่วงเวลาที่ลำไยกำลังเกิดช่อดอกและติดผล ซึ่งช่วงดังกล่าว จะพบทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย สำหรับสารฆ่าแมลงพวกคาร์บาริลจะใช้ได้ผลดีในระยะที่แมลง เป็นตัวอ่อนในวัย 1 - 2 เท่านั้น ถ้าพ่นในวัยอื่นจะไม่ได้ผล</p>

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
	๓. โรครพุ่มไม้กวาด เชื้อสาเหตุ : เชื้อ <i>Phytoplasma</i> หรือ <i>Mycoplasma</i>	<ul style="list-style-type: none"> - หมั่นสำรวจแปลงปลูกพืช หากพบกิ่งที่เป็นโรคให้ตัดกิ่งที่เป็นโรคนำมาเผาทำลายนอกแปลง - คัดเลือกกิ่งพันธุ์จากต้นที่ไม่เป็นโรคไปปลูก - ป้องกันแมลงพาหะจำพวกปากดูดพวกเพลี้ยจักจั่นสีน้ำตาล โดยใช้สารเคมี ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - คาร์โบซัลแฟน (Carbosulfan) 20% EC อัตรา 50 มิลลิลิตร - ไอโซโพรคาร์บ (Isoprocarb) 50% WP อัตรา 40 กรัม โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นตามคำแนะนำในฉลาก
	๔. โรคราดำ เชื้อสาเหตุ : เกิดจาก เชื้อราหลายชนิด เช่น <i>Meliola</i> หรือ <i>Capnodium</i> เป็นต้น	<ul style="list-style-type: none"> - ป้องกันและกำจัดแมลงพาหะปากดูดเช่น เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอยเพลี้ยจักจั่น และเพลี้ยอ่อน เป็นต้น โดยพ่นสารเคมีเช่น คาร์บาริล (Carbaryl) 85% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร อาจพ่นควบคู่กับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - คอปเปอร์ออกซิคลอไรด์ (Copper Oxychloride) 85% WP อัตรา 40 -50 กรัม - เบตาไซฟลูทริน (Betacyfluthrin) 2.5 % EC อัตรา 40 -50 กรัม โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร หรือตามที่ฉลากกำหนด
๓. มังคุด	๑. เพลี้ยไฟ	<ul style="list-style-type: none"> - ระยะเวลาวิกฤตที่ควรทำการป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟในมังคุด คือ ช่วงฤดูแล้งขณะที่มังคุดอยู่ในระยะออกดอก ติดผลอ่อน การพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชควรพ่น 3 ครั้ง คือ ระยะก่อนดอกบาน 7 วัน ขณะดอกบาน และหลังบานแล้ว 7 วัน หากเป็นการระบาดนอกฤดูการออกดอกติดผล ควรพ่นสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชเมื่อตรวจพบเพลี้ยไฟเฉลี่ยเกิน 1 ตัวต่อยอด - สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่มีประสิทธิภาพดีในการป้องกันกำจัดเพลี้ยไฟ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - ฟิโพรนิล (Fipronil) 5% SC อัตรา 10 มิลลิลิตร - อิมิดาโคลพรีด (Imidacloprid) 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตร - คาร์โบซัลแฟน (Carbosulfan) 20% EC อัตรา 50 มิลลิลิตร - ไซเพอร์เมทริน/ฟอสฟาโลน (Cypermethrin/Phosalone) 6.25%/22.5% EC อัตรา 40 มิลลิลิตร โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร ไม่ควรใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชชนิดใดชนิดหนึ่ง ติดต่อกันหลายครั้ง เพราะจะทำให้เพลี้ยไฟสร้างความต้านทานและอาจเกิดแมลงศัตรูชนิดอื่นระบาดขึ้นมาได้
	๒. หนอนกินใบ	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากหนอนกัดกินทำลายใบอ่อนมังคุดในเวลากลางคืน และทิ้งร่องรอยการทำลายให้เห็น หากสำรวจพบใบอ่อนมังคุด ถูกทำลายเกินร้อยละ 20 ให้พ่นด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช คาร์บาริล (Carbaryl) 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
	๓. หนอนซอนใบ	<ul style="list-style-type: none"> - หมั่นสำรวจและสังเกตการเข้าทำลายของหนอนซอนใบอย่างสม่ำเสมอ โดยให้สังเกตดูที่ใต้ใบมังคุดจะพบรอยทางยาวเป็นเส้นสีขาว - เนื่องจากการทำลายของหนอนซอนใบ หากพบหนอนกัดกินใบอ่อนเข้าทำลายประมาณ

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		30% ของยอด ให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลงคาร์บาริล (Carbaryl) 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อพบการระบาดในระยะแตกใบอ่อน ให้พ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 10 วัน
๔. เงาะ	๑. เพลี้ยแป้ง	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดแต่งกิ่งเงาะเพื่อไม่ให้กิ่งชนกัน ป้องกันไม่ให้มดพาเพลี้ยแป้งไปยังต้นอื่นๆ และควรใช้เศษผ้าชุบน้ำมันเครื่อง ผุกรอบโคนต้นเพื่อป้องกันมดและเพลี้ยแป้งที่อาศัยอยู่ในดินใต้ขึ้นมาบนต้น - ถ้าพบเพลี้ยแป้งระบาดในปริมาณไม่มาก และยังคงอยู่รวมเป็นกลุ่มตามส่วนต่างๆ ของต้นเงาะ ควรตัดไปทำลายทิ้งที่นอกแปลง - ถ้าพบการระบาดรุนแรงให้พ่นด้วยสารกำจัดแมลง ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - คาร์บาริล (Carbaryl) 85% WP อัตรา 45 กรัม - ไซเปอร์เมทริน (Cypermethrin)) 6.25% EC อัตรา 30 มิลลิลิตร - อิมิดาโคลพริด (Imidacloprid) 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตร - คาร์โบซัลแฟน (Carbosulfan) 20% EC อัตรา 40 มิลลิลิตร <p>โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นตามคำแนะนำในฉลาก</p>
	๒. โรคราแป้ง เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา <i>Oidium nepheli</i> <i>Kunz.</i>	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บผลที่เป็นโรค ใบแห้ง กิ่งแห้งที่ร่วงหล่นนำไปเผาทำลายนอกแปลง เพื่อป้องกันการแพร่กระจาย - ในแตกช่วงใบอ่อนและเริ่มติดผลหมั่นตรวจดูหากพบว่าราแป้งเข้าทำลายให้ทำการพ่นด้วยผงกำมะถันละลายน้ำ 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร เป็นการกำจัดปริมาณเชื้อโรค ทำให้การระบาดในช่วงติดผลนั้นลดความรุนแรงลงได้ - ในช่วงระยะผลอ่อน หากพบอาการของโรคราแป้งควรเลือกใช้สารป้องกันกำจัดโรคพืช ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - บีโนมิล (Benomyl) ๕๐%WP - คาร์เบนดาซิม (Carbendazim) ๕๐% SC - ไตรดีมอร์ฟ (Tridemorph) ๗๕% EC - ไตรฟอรัรีน (Triforine) ๑๙% EC - ไพราโซฟอส (Pyrazophos) ๒๕.๔% EC - ไดโนแคป (Dinocap) ๒๕% WP <p>โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่ง พ่นตามอัตราคำแนะนำในฉลาก</p>
	๓. โรคใบจุดสาหร่าย เชื้อสาเหตุ : สาหร่ายสีเขียว <i>Cephaleuros</i> <i>virescens</i>	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดกิ่งหรือใบที่มีอาการนำไปเผาทำลายนอกแปลง ถ้าพบอาการที่บริเวณกิ่งใหญ่อาจใช้สีหรือปูนแดงทาที่บริเวณที่เป็นโรค - ถ้าพบการระบาดมาก ควรพ่นสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น <ul style="list-style-type: none"> - คอปเปอร์ออกซิคลอไรด์ (Copper Oxychloride) 85% WP อัตราตามคำแนะนำของฉลาก

๕.การคาดการณ์ศัตรูไม้ผล ในช่วงระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ภาคเหนือ

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง โรคใบติดหรือใบไหม้ และโรครากเน่าโคนเน่า ลำไย ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย
- มวนลำไย ระวัง หนอนคืบกินใบ โรคราดำ และโรคพุ่มไม้กวาด
- เงาะ ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ โรคใบจุดสาหร่าย และโรคราแป้ง

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ หนอนด้วงหนวดยาว และโรครากเน่าโคนเน่า

ภาคกลาง และภาคตะวันตก

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ เพลี้ยไก่อแจ้ หนอนด้วงหนวดยาว โรคใบติดหรือใบไหม้ โรคใบจุดสาหร่าย และโรครากเน่าโคนเน่า

- ลำไย ระวัง เพลี้ยแป้ง มวนลำไย โรคพุ่มไม้กวาด และโรคราดำ

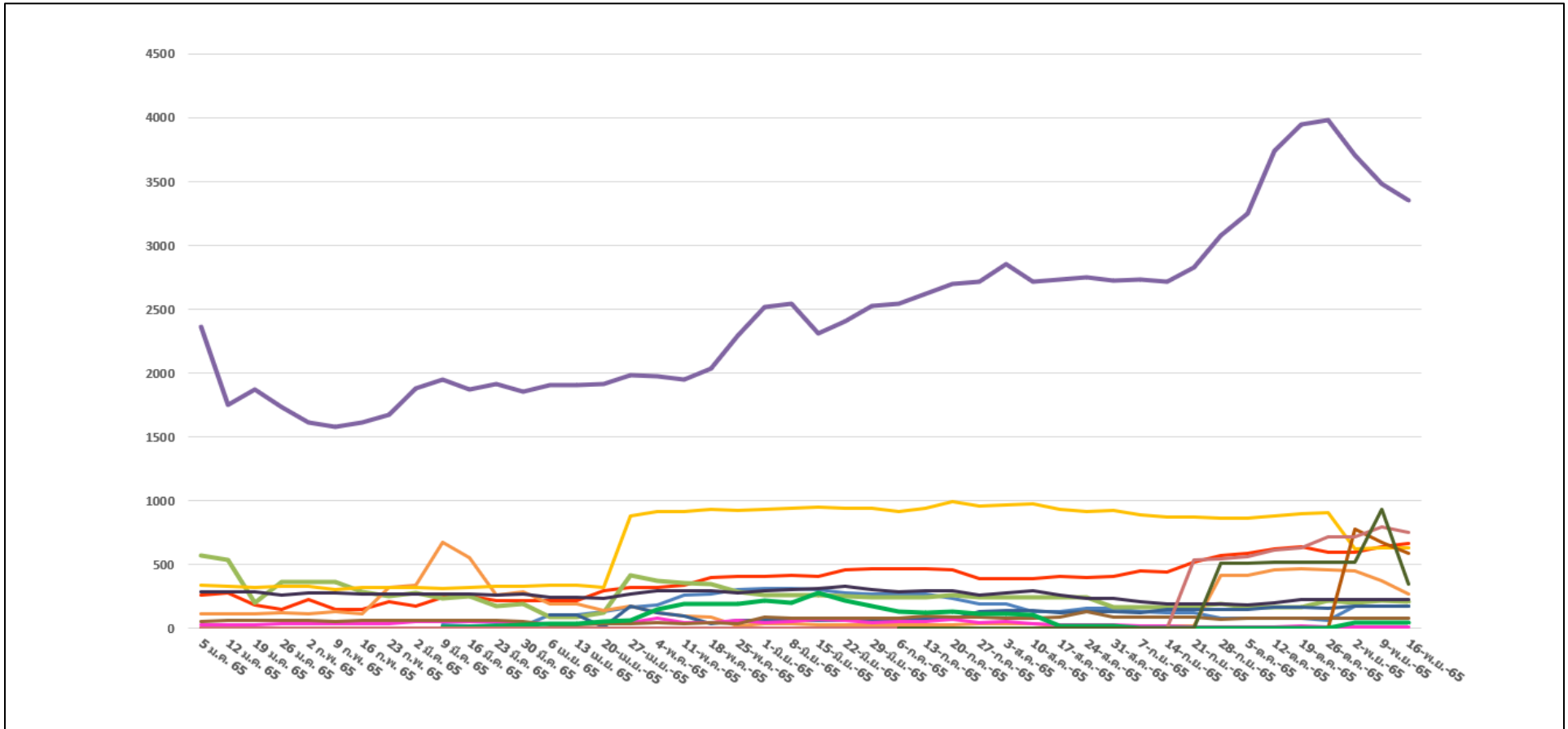
ภาคตะวันออก

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนด้วงหนวดยาว โรคใบติดหรือโรคใบไหม้ และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ระวัง เพลี้ยไฟ เพลี้ยแป้ง หนอนกินใบ หนอนซอนใบ โรคใบจุดสาหร่าย และโรคใบจุด
- เงาะ ระวัง เพลี้ยแป้ง โรคราแป้ง และโรคใบจุดสาหร่าย
- ลำไย ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนคืบกินใบ โรคพุ่มไม้กวาด และโรคราดำ

ภาคใต้

- ทูเรียม ระวัง เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไก่อแจ้ โรคใบติด โรคใบจุดสาหร่าย และโรครากเน่าโคนเน่า
- มังคุด ระวัง เพลี้ยแป้ง หนอนกินใบ หนอนซอนใบ โรคใบจุดสาหร่าย และโรคใบจุด
- เงาะ ระวัง เพลี้ยแป้ง โรคใบจุดสาหร่าย และโรคราแป้ง

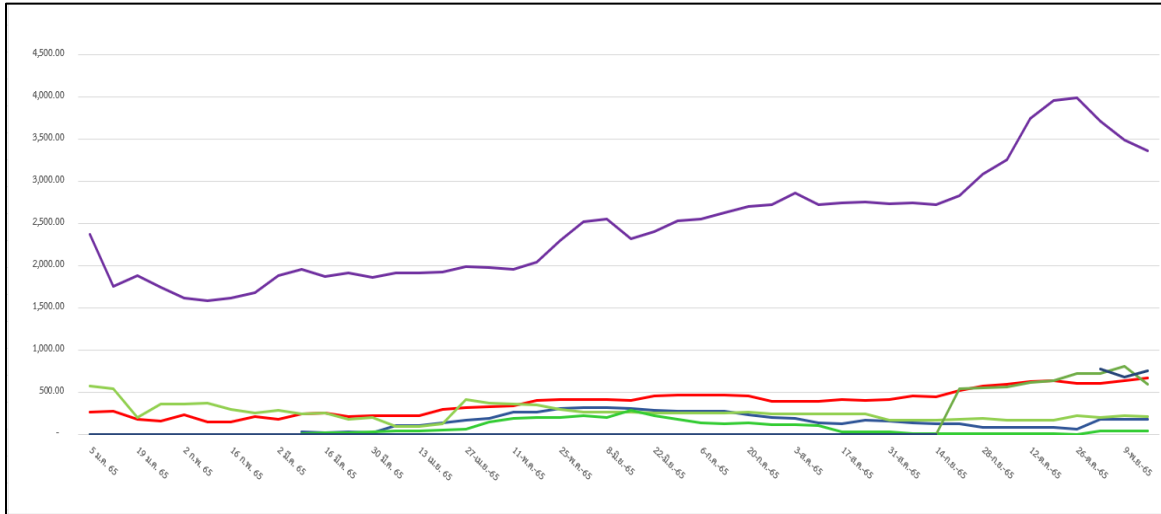
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ผล ปี ๒๕๖๕

	เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน- ทุเรียน ๖๖๓.๗๕ ไร่		เพลี้ยไฟ - มังคุด ๒๗๔.๐๐ ไร่		เพลี้ยแป้ง - ลำไย ๗๙.๐๐ ไร่
	เพลี้ยไฟ - ทุเรียน ๒๐๕.๗๕ ไร่		หนอนกินใบ - มังคุด ๑๗๓.๘๕ ไร่		โรคพุ่มไม้กวาด - ลำไย ๒๒๔.๕๐ ไร่
	เพลี้ยแป้ง - ทุเรียน ๑๗๔.๐๐ ไร่		หนอนชอนใบ - มังคุด ๓๔๕.๘๐ ไร่		โรคราดำ - ลำไย ๖๓๕.๐๐ ไร่
	โรครากเน่าโคนเน่า - ทุเรียน ๓,๓๕๒.๒๕ ไร่		มวนลำไย ๑๔.๐๐ ไร่		
	โรคใบติดใบใหม่ - ทุเรียน ๗๕๕.๐๐ ไร่				
	โรคใบจุดสาหร่าย - ทุเรียน ๕๘๗.๕๐ ไร่				

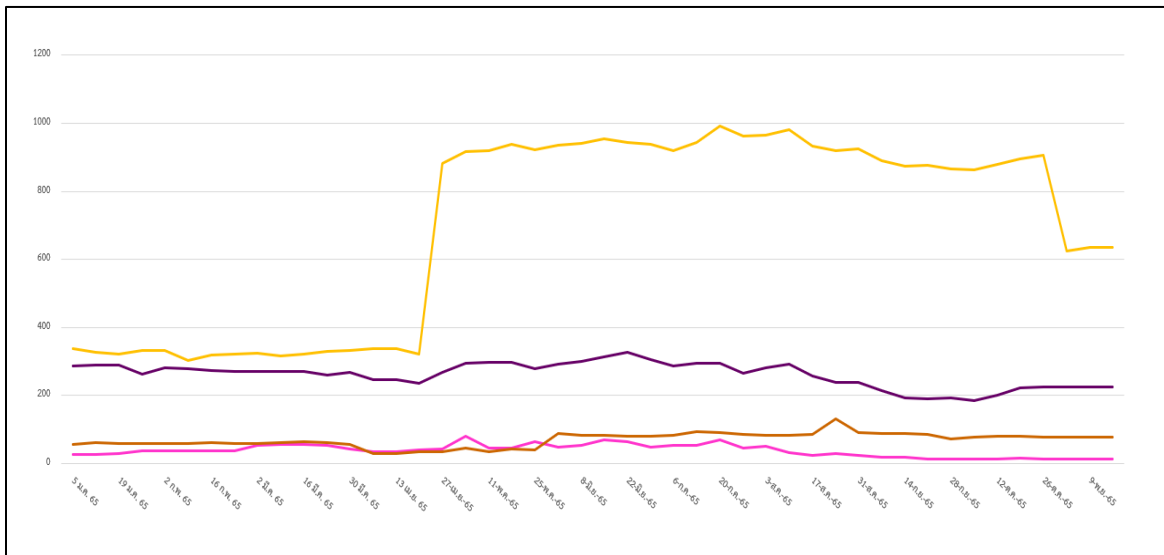
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชไม้ผล ปี ๒๕๖๕ (แยกชนิดพืช)

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชทุเรียน

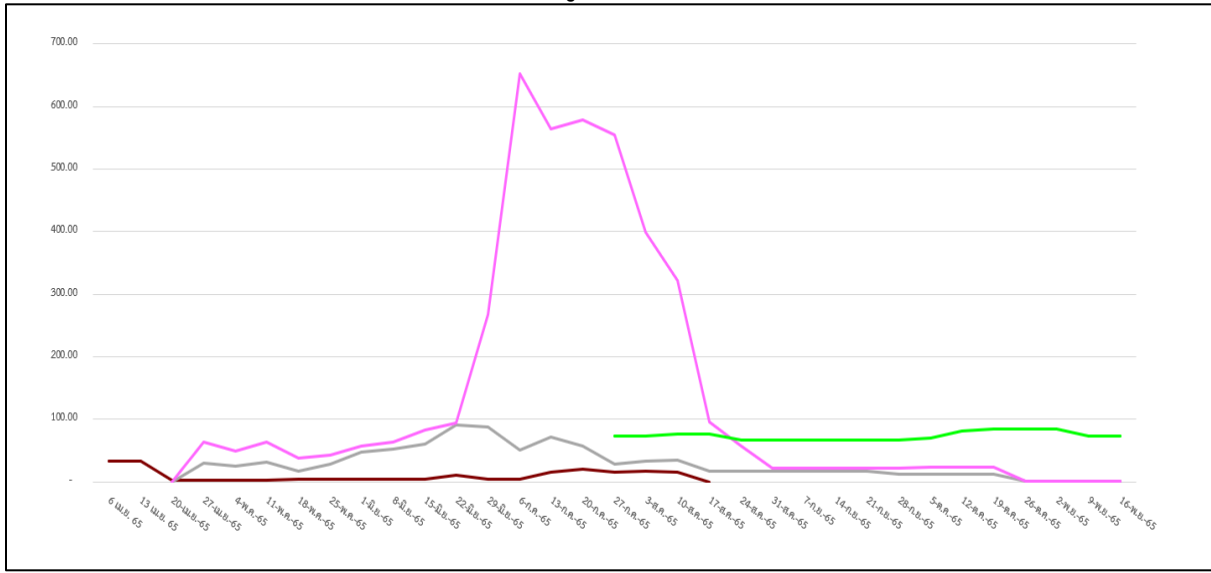
- เพลี้ยไก่แจ้ทุเรียน- ทุเรียน ๖๖๓.๗๕ ไร่
- เพลี้ยไฟ - ทุเรียน ๒๐๕.๗๕ ไร่
- เพลี้ยแป้ง - ทุเรียน ๑๗๔.๐๐ ไร่
- โรครากเน่าโคนเน่า - ทุเรียน ๓,๓๕๒.๒๕ ไร่
- โรคราใบติดใบไหม้ - ทุเรียน ๗๕๕.๐๐ ไร่
- โรคราใบจุดสาหร่าย - ทุเรียน ๕๘๗.๕๐ ไร่

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชลำไย

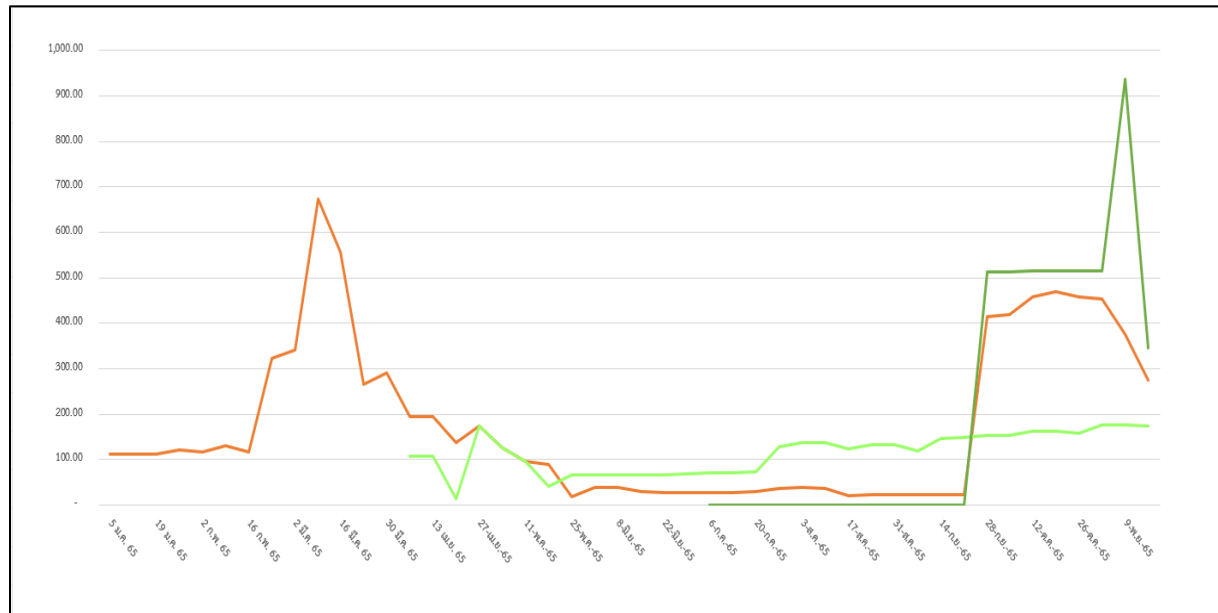
- เพลี้ยแป้ง - ลำไย ๗๙.๐๐ ไร่
- โรคราฟุ่มไม้กวาด - ลำไย ๒๒๔.๕๐ ไร่
- โรคราดำ - ลำไย ๖๒๕.๐๐ ไร่
- มวนลำไย ๑๔.๐๐ ไร่

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชเงาะ

- เพลี้ยแป้ง-เงาะ ๐.๕๐ ไร่
- โรคราแป้ง-เงาะ ๐.๘๕ ไร่
- โรคใบจุดสาหร่าย ๗๔.๑๐ ไร่

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชมังคุด

- เพลี้ยไฟ - มังคุด ๒๗๔.๐๐ ไร่
- หนอนกินใบ - มังคุด ๑๗๓.๘๕ ไร่
- หนอนชอนใบ - มังคุด ๓๔๕.๘๐ ไร่